

Universul Literar

Calendar pe 1895

Ortodox

Duminică 14 Mai. — St. Mart. Isidor.

Catolic

Duminică 26 Mai. — Filip.

Soarele răsare la 4.24; apune la 7.30.

Povești de duminică

MOȘ GULICĂ

La 18 ani eram dracul gol. Mă țineam numai de ștrengării. Făceam la nebunii să te ție cu mâinele de per. Ajunsesem de faimă în mahala. Toți se fereau de mine ca de naiba. Și, mai abitur de cât toți, moș Gulică.

Mare ciudă aveam eu pe moș Gulică, mare de tot...

Ba, spunând dreptul, îl uram grozav... Și, nu de curând, ci de mult, de vre-o opt ani de zile, de pe când eram de zece ani...

Și de ce atâta ciudă, de ce atâta ură?

Iacă de ce:

Moș Gulică mă prinsese într-o zi în cireșul lui. Avea niște cireși turcești cât nuca de mar și cam p'aci, dacă n'or fi fost și mai mari.

Ei, și știți ce mi-a făcut?

M'a dat frumusețea jos din pom, mi-a făcut urechile roșii ca cireșile, mi-a luat haina din spinare și... — toate ca toate, asta nu l-o ert nici mort, — după ce mi-a legat zdravăn de mijloc o tinichia ca la câini, m'a dat o'un picior pe poartă afară...

Copiii din mahala se adunaseră și când mă văzură cu tinicheaua de... coada, începură să mă huiduiască...

Fugeam de mi scăpărau picioarele și plângeam de rușine a pietre seci.

Acasă însă altă belea. Apucat de tata de scurt, trebuia să 'i mărturisesc pățania...

Ce-a pățit, pe urmă, spinarea mea vă las să vă închipuiți.

De atunci încoace, ciuda mea pe moș Gulică, se preschimbă în ură și în gândul meu i-o coceam grozav, pândind prilegiul să mă răzbum...

Și, cum o să vedem, prilegiul ăsta n'a lipsit să vie, deși cam târziu, tocmai peste opt ani de zile; dar vorba eluia: «Mai bine mai târziu, de cât nici odată!»

**

Până la răzbumare însă, dați-mi voie să vă fac cunoștință cu mult onorabilul și venerabilul meu dușman...

Moș Gulică era un om slab și înalt ca o prăjină de consul... Purta barbete ca reșosatul țar al Rusiei Alexandru al doilea. Purtase în vremuri barbă'n cioc ca Napoleon al III... Dar de când se predase acesta la Sedan, moș Gulică o răsesse, zicând că Napoleon îl făcuse de ris...

Nasul lui moș Gulică era lung, roșu și veșnic lăcrămător... Roseața îi provenia de sigur din prea puțintică beuturică...

Ochii lui lunguieți îi scăpărau după femele... Erau verzi de culoare...

După ochi, moș Gulică trebuie să fi fost blond într-o vreme, dar cine știe când!...

La dreptul vorbind, nu era moș de loc... Dar zăpada îi albise părul din ti-

nerete, așa că nu prea se putea ști cu siguranță ce vârstă are... I se da așa ceva între 50 și 60 de ani...

Nu se însurase nici odată și trăia ca un bețiu din veniturile rămase de la părinți...

Și acum, pentru că 'l cunoașteți tot așa de bine ca și mine, să ne urmăm șirul istorisirii întrerupt câte-va clipe...

**

Așa dar două slăbiciuni avea moș Gulică: beuturica și berbantlicul.

Pe slăbiciunile astea mă bizuiam eu să mă răzbum de rușinea mâncată acum opt ani, din pricina afuristelor alea de cireși...

D'un cârd de vreme, vedeam pe moș Gulică dând târcoale pe lângă slujnica noastră...

Stăruia pe lângă dînsa și 'i făgăduia câte'n mare și în soare...

Adevărul e că Treji, — așa o chema pe slujnica noastră, — era o unguroicuță de toată nostimada... Imi plăcea și mie dar mite lui moș Gulică...

Treji mă ținea în curent cu toată drăcia... Intr'o zi imi spuse că moș Gulică îi dase seara o întâlnire la Eliad.

Era în Mai, pe atunci ca și pe acum și moșii erau pe sfârșite.

O idee imi veni în gând. Ideia asta imi da mijlocul să mă răzbum după pofta inimii.

Da, era o idee minunată... Numai dracu, vîrîndu-și coada, putea să mi strice planul...

Am zîmbit și mi-am trîntit un «Brava», frecându-mi mâinele de bucurie...

Seara mi-am pus planul în lucrare...

**

Iacă planul... M'am dus seara la întâlnire în locul slujnicei...

Adică îmbrăcat în straele ei de dincolo... N'aveam nici fir de mustață și eram buclat la obraz...

Treji mă găti rizînd... Imi făcu piept din carpe și mă îmbrobodi la cap de nu mi se vedeau de cât ochii...

Și ochii mei erau frumoși și codați — cum sunt ș'acum — și semănau ca două picături cu al Treji...

Erau nouă ceasuri când ajunsei în grădina la Eliad... Moș Gulică era aci la un cort-cărciumă... Perduse răbdarea așteptându-și adorata, dar nu 'și perduse nici de cum setea... Ba pilise mai bine de un litru și i se deschise pofta de *inglidiseală*.

Când mă văzu strigă:

— Credeam că nu mai vii, draguță...

De ce-ai întârziat?...

Mă schimonosii la limbă ca Treji și zisei:

— Șteptat pună culcat cuconițe și domnule...

— Așa e!... zise moș Gulică... Uitasem d'asta... Bine c'ai venit... Ia șezi draguță...

Și am șezut...

**

Și cheful a început!... Și ce mai chef!... Cu lăutari nu alt-ceva... Il tocăm de unul singur...

Când îl vedeam că se 'ntinde și vrea să 'mi dea barișul la o parte ca să mă apuce de barbă, îi dam peste mână, zicîndu-i:

— Nu pune muna, draghe, aste oprit!

Și nea Gulică ridea să se strimbe, zicînd:

— Ce nostimă e...

Și mai comanda un litru.

Când de-odată m'apucă, pe negândite de talie, imi dete barișul și mă pupă în bot, — pupa-l'ar dracii!...

Dar când dete cu ochii de chipul meu, să fi văzut nutră pe dînsul... S'a trezit pe loc și ochii par'că'i eșiau din cap de necaz.

N'am ris în viața mea ca atunci!... Mă răzbumasem pe deplin și eram satisfăcut...

Vai, scurtă satisfacere!... Moș Gulică și-a răzbunat cu vîrf și indesat.

M'a dat, cu țipetele lui, pe mîna var-diștilor...

Am dormit o noapte întreagă la secție și a doua zi a ris și Treji de mine.

Am vrut să mă răzbum pe urmă iarăși, dar n'am mai putut.

De ce?

Pentru că Moș Gulică a murit, precum o să murim cu toții.

Marion.

TOT ÎNCĂ NU?...

Tot încă nu te-ai hotărît?

Pe gânduri tot mai stai?

Nu vezi cât de senine sunt

Aceste nopți de Maii?!...

Aceste nopți în care, beți

De un fericit amor,

Prea lesne am putea uita

Că omu'î muritor.

E la'nceput luna lui Maii!

De ce, de ce vroesci

Să treacă și să'mbătrânim?...

Orî... Nu mă mai iubești?...

Nu! — Ochii tăi nu s' mincinoși

Ah! Vino l'al meu piept!

Este un veac de suferinși

De când te tot aștept.

Tot încă nu te-ai hotărît?...

Pe gânduri tot mai stai?

Nu vezi cât de senine sunt

Aceste nopți de Maii?!...

Roman, Maii 1895.

Carol Scrob

ȘTIINȚA

(Contagiunea boalelor prin cărți.—Puterea dezinfectantă a săpunului.—Otrava tutunului).

E un fapt bine demonstrat că transmiterea boalelor contagioase poate să se facă prin intermediul cărților care au fost în mâinile bolnavului sau convalescentului. Toate boalele eruptive, scarlatina și variola, între altele, și, printre boalele de altă natură, difteria, sunt transmisibile în acest chip.

La Edimburg s'a organizat un serviciu regulat, grație căruia în fie-care zi directorii bibliotecelor primesc o listă a boalelor infecțioase, și atunci se iați măsuri ca să se afle dacă cărțile au fost imprumutate în casele semnalate. Când ancheta a fost pozitivă, agenții sanitari confiscă cărțile, care sunt apoi dezinfectate sau distruse. Când o carte a fost, de exemplu, în mâinile unui om atins de variolă, ea este imediat arsă.

La Bradford măsuri identice au fost luate, și se studiază acum mijlocul de a le aplica și la Londra, unde densitatea populației va complica de sigur cu mult întrebunțarea lor.

Nici Franța nu s'a lăsat mai pe jos. De curând în adevăr s'au făcut încercări în Paris de dezinfectare prin vaporii de aldehydă formică, în intenția de a aplica întrebunțarea la bibliotecile publice.

Aldehydă formică este un corp de curând studiat, care se produce prin combustionea incompletă a alcoolului metylic la contactul aerului și a platiniei incandescente. La proprietățile antiseptice și microbicide foarte accentuate, se adaugă avantajele unei întrebunțări ușoare.

Descoperirea acestui corp precios va ușura deci și va grăbi fără nici o îndoială adoptarea măsurilor igienice urgente de impus bibliotecelor publice.

* Se caută adesea foarte departe câte un remediu pe care 'l ai deja în mână. Ast-fel pentru grijele tualetei și pentru curățirea rufăriei, s'a propus întrebunțarea numeroaselor substanțe zise antiseptice care sunt departe de a valora cât vulgarul săpun.

Recente cercetări făcute în Germania de d. Max Jallies au arătat în adevăr că o soluțiune de săpun este perfect capabilă de a ucide microbii febrei tifoide și ai holerei. Cu o soluțiune de 1% trebuie două-spre-zece ceasuri de contact, dar cu o soluțiune de la 7—10% sunt de ajuns câte-va minute pentru ca distrugerea să aibă loc.

* La Institutul din Paris, mai zilele trecute, d. Kohos, delegat de societatea în contra abuzului tutunului, a expus că fumul de tutun conține o mulțime de microbii.

Nicotina, care până acum n'a fost în de ajuns studiată, e una din cele mai puternice otrăvi. În unele cazuri acela care fumează pentru prima oară, capătă o otrăvire acută, ușoară, cu paloare, salivațiune, sudori reci, dureri de cap, amețeli, etc. Dar în alte cazuri otrăvirea devine mai gravă, ca în aceea a unui țeran care ca să câștige o prinsoare a fumat două-zece și cinci de lulele și care a căpătat apoi o amețelă care a ținut mai multe luni.

În două cazuri se pot observa ametelele produse de intoxicarea cronică cu tutunul:

1° la fumătorii și mestecătorii de tutun;

2° la lucrătorii și lucrătoarele care manipulează tutunul.

Sunt două feluri de amețeli datorite tutunului.

Unele sunt de origine gastrică; altele care se arată de obicei în timpul sau după excesul de tutun provocat din zi în zi sau din an în an.

D. Le Roy de Méricourt a zis că a observat la oameni care abuzează de tutun o tendință de sincopă.

SAPIENS.

CARTEA VIETEI

Copiii sunt trandafirii grădinei vieții

**

La apelul carității, pietatea își aduce gologanul și vanitatea monedele 'i de aur.

**

E o politetă superioară aceleia pe care o întrebunțează lumca, aceasta e politetă inimii.

**

Politica cea mare e adesea un compus din o mulțime de lucruri mici.

Popularitatea unui om de Stat în țara lui, se măsoară mai în tot-d'auna cu rîul ce a făcut restului umanității.

**

La plăcerea de a adora femeile, se adaugă și aceea de a le spune injurii

SĂPTĂMÂNĂ

10 Mai, întreita sărbătoare națională s'a serbat și anul acesta cu mare pompă atât în capitală cât și în provincie.

Ziua Te-Deum și defilare; seara, luminată și artificial.

O nenorocire însă s'a întâmplat în seara acestor zile vesele pe squarul de la Sărindar:

Printre lumea multă care se adunase acolo ca să asculte la muzica militară se afla și băiatul Costică Ionescu în etate cam de 13 ani, fiul d-lui Ion Popini.

Băiatul a dat foc la un artificiu mare pe care-l avea din grădina Cișmegi. Se vede că l'o fi furat de acolo satul l'o fi cumpărat de la vr'un lucrător.

Artificiul a explodat în mâna băiatului, cu o detunătură puternică. Băiatul a căzut la pământ și a început să se vaite grozav. Lumea s'a grămădit în jurul lui.

Artificiul explodând i-a rupt o mână. Sărmanul băiat a fost transportat într'o stare desperată la spitalul Colțea. Și săptămâna aceasta, ca și cele trecute, e bogată în nenorociri și crime de tot felul.

O crimă îngrozitoare și în același timp curioasă, s'a întâmplat în capitală:

Un oare-care ungar Vaghi Micloș, ședea de cât-va timp în casele unei doamne Mina Chiru, din strada Fundătura Nisipari și, neplătind chiria, proprietăreașă i-a tot cerut bani de mai multe ori.

Duminea trecută însă, când proprietăreașă l'a repetat pentru cea din urmă oară să-i dea chiria, Micloș, infuriat, a luat un topor cu care a dat în capul femeii.

Nenorocita a căzut scaldată în sânge. Vaghi a fugit însă a fost prins de poliție și arestat.

Iată acum și câte-va nenorociri, întâmplătoare atât în țară cât și în străinătate.

Mai mulți lucrători, muncind la niște săpături pentru construirea unei binale pe Calea Văcărești No. 42, din capitală, s'a prăbușit un mal peste doi lucrători. Unul dintre ei a fost dus la spital într'o stare gravă.

Un foc mare a distrus cu desăvârșire stabilimentul de moară al d-lui Constantin Drăgoi, din com. Independența, jud. Covurlui. Focul a provenit din niște scântei de la locomotivă.

Un foc mare a fost și în Ardeal. Focul a izbucnit în comuna Diceu Cristur și, ajutat de un vânt puternic, a prăfuit în cenuse 47 de case, bucate, nutreț, cu un cuvânt tot, în timp de 4-5 ore. Familiile nenorocite au rămas în câmp numai cu ce-au fost pe ele.

Dacă trecem de la foc la apă, apoi avem naufragiul steamerului «Gravina», aparținând companiei anglo-spaniole. Naufragiul s'a întâmplat în apropiere de insulele Filipine și în urma unui ciclon teribil. 167 de persoane s'au înecat.

De asemenea vaporul german «Ioachim Christiania», venind din Rostock, s'a cufundat aproape de portul englez Lowestof. Intreg echipajul compus din 15 marinari a pierit în valuri. Până acum s'au pescuit 7 cadavre.

O inundăție mare în Bosnia. Râul Sava a rupt, în noaptea de 5 spre 6, zăgazurile de la sudul orașului Agram; 50.000 jugere de pământ cultivate au fost inundate; mizeria populației este mare.

Să lăsăm însă focul și apa pentru că nu mai isprăvim nici o dată cu ele, și să vedem ce mai e prin lume.

Mai întâi aflați că studenții români de la universitatea din Cernăuți care au luat parte la congresul studenților noștri din Constanța din anul trecut, în urma unui raport al consulului austriac din Iași, au fost dojeniți de senatul academic al universității bucovinene. Studenții au declarat că nu primesc dojana și că fac recurs la instanțe mai înalte.

În Plocești, consilierii comunali s'au luat la bătaie. A intervenit parchetul care a arestat pe consilierul liberal G. C. Dobrescu.

S'au început exploatarea minelor de magnezie și antracit de pe moștile Bușteni și Broșteni, moșii situate pe domeniul coroanel.

La Roma s'au arestat trei anarhiști, dintre care unul, cu numele Giuseppe Fanti, aruncase o petardă în seara precedentă înaintea prefecturii poliției. Petarda a explodat, dar n'a rănit pe nimeni. Și la Neapol s'au arestat 5 anarhiști dintre care doi francezi.

Holera bântue cu furie în guvernământul Astrahan din Rusia. Zilnic mor 25-30 de oameni.

În Germania iarăși grevă de lucrători. 500 de mineri de la basinal Dortmundului au încetat lucrul. E temere de revoltă. Cauza grevei e că vre-o 20 de lucrători cunoscuți ca anarhiști au fost concediați.

Ungurii își fac mereu de cap. Iată încă o ispravă d'ale lor: Tribunalul a condamnat pe țeranul Gheorghe Dordea la 100 de florini de amendă pentru că a felicitat într'un discurs pe d-nu Septimiu Albini la întoarcerea sa din închisoarea din Seghedin.

Condamnatul și procurorul au anunțat că fac recurs în nulitate.

FA, DOAMNE, DIN FEMEIE...

*O, Doamne! dă-i femeii priviri fermecătoare
Dar dă-i și un caracter în veci nemișcat,
Căci sunt atâtea inimi plîpînde, simțitoare
Ce cad victime celor pe care le-a iubit!*

*Tu ce n'ai pus în suflet speranță și credință
Că numai prin femeie moralul s'ar nălța
Ascultă a mea rugă, ascultă-a mea dorință
Și lumea rădăcînd, sper, Doamne, s'o îndrepta!*

*Nu zic că toți bărbații au conștiință senină,
Dar ei n'au nici un farmec pe-a dragostei cărări:
N'au lacrimi d'ispire, viclenele suspine...
Ei știu doar să răspundă la calde mbrățișări!*

*Fă, Doamne, din femeie, icoana la cerească,
La care noi bărbații cu drept să ne închinăm.
Azi ele știu, prea lesne, minti, inimi să răpească
Dar râul fericeii cu ele rar l'afinăm!*

*Iluzii am destule, deși s'atâtea rele
Si am trecut ca nava pe un ocean plînd:
În noaptea cea mai neagră am așteptat tot stele,
Iar după stele soare mai dulce răsărînd!*

1895, Mai 12. AL. I. ȘONȚU.

Curier judiciar

Da sau ba?

Coana Manda rămăsese veduvă. Veduvă însă, nu l'a plăcut. Prea l'era urit! S'a fi într'una singură și expusă la toate birfelile. Și apoi era și ténără și, drept să spunem, frumoasă ca o zi de primă-vară.

S'a hotărit să se mărite. Și s'a măritat... Dar n'a brodit-o.

A luat pe conu Petrache... Om bun, mierea lui D-zeu, nu-l vorbă: dar, uite ce, nu-l place coana Mândica, nu l'place și pace!

Nu se potriveau la caractere, ca să zic așa... Și viața era nesuferită pentru fosta veduvă.

Hotărî să desfacă ce-a făcut. Dar cum?

N'avea nici un motiv de divorț. Trebuia însă găsit unul. Și un avocat i l'a procurat pentru o bumașcă de două-zeci.

Ce bucurie pe coana Manda. Pe fugă se duse la tribunal și trânti lui conu Petrache o acțiune de divorț să l' troznească fălcile.

Conu Petrache rămase ca trăznit când văzu citația.

— Da ce e asta, Mândico? întrebă el buimăcit.

— Nu vezi ce e? — răspuse Mândica. «Citație ce vrei să fie?»

— Bine, dragă, dar vrei să te despartî de mine?

— Hotărît!...

— Dar ce ț-am făcut?

— O să vezi la tribunal...

— Dar?...

— Nici un dar... Și să faci bine să părăsești casa chiar astăzi.

Toate rugăciunile și stăruințele bietului om rămaseră neroditoare. Trebuia să părăsească casa. Și plecă cu inima sfâșiată de durere și cu sufletul chinuit de mahnire, pentru că, de! omul se însoară ca să fie înșurat, nu ca să se desfacă.

Și iată! în ziua înfățișării la tribunal încă nedormit de ce vrea nevastă-sa să se divorțeze.

— Atunci de ce vrei să te divorțezi? Nu cum-va nu l' ai de cheltuială?

— Nu zic asta... Conu Petrache nu mai putu să rabde și strigă:

— Dacă nu e nici asta, pentru ce atunci vrei, dragă, să te divorțezi?

Coana Manda furioasă:

— Să faci bunătate să mă slăbești cu dragostea d-tale... Nu sunt nici o dragă pentru d-ta...

— Dar puile... — Am zis...

Președintele, sunând clopoțelul:

— Tăcere, d-le, tăcere d-nă... Fii bună, d-nă, și ne spune de ce vrei să te divorțezi?

— De ce? strigă coana Manda, mă întreb de ce? Uite de ce... Și mai întâi de toate nu cer divorțul eu.

— Atunci ce ceri?

— Anularea cununii... Conu Petrache.—Dar asta ce mai e? Președintele.—Explică-te, d-nă... Ce vrei să zici?

Coana Manda.—Vreau să zic că cer anularea cununii... Președintele.—De ce?

— Pentru că nu e bună.

— Cum nu e bună?... strigă conu Petrache.

— Da, cum nu e bună? întrebă și președintele.

— Nu e bună, urmează coana Manda, pentru că Constituția zice: «Cununia civilă, trebuie să fie urmată de cununia religioasă!» Așa zice constituția, mi-a spus avocatul...

— Ce tot spui Mândico?...

— Spun ce e... Și cununia noastră civilă n'a fost urmată de cea religioasă... Cer dar anularea cununii...

— Ce tot spui, dragă! zice nea Petrache. Numai d'asta vrei să te divorțezi, frate?... Da bine, soro, n'avem de cât s'o urmăim pe cea religioasă.

— Prea târziu, d-le! strigă coana Manda. Și tribunalul are să anuleze cununia, pentru că nu e după Constituție.

Tribunalul însă nu anulează nici de cum căsătoria și trimite iarăși pe coana Manda în brațele lui conu Petrache. Bucuria lui.

Dar coana Manda strigă:

— O se mergem la casație!

Și o să meargă că e n stare.

Rămâne acum să ne spuie Casația dacă e bună căsătoria civilă, dacă nu e urmată precum zice constituția, de cea religioasă.

Miticuță.

Ilustrația noastră

Otrăvirea lui Lăpușeanu-Vodă

Alexandru Lăpușeanu-Vodă a fost domnul Moldovei, întâi între anii 1552-1561 și a doua oară de la 1564-1568. El a fost unul dintre cei mai cruzi domni, pe care l'a avut Moldova.

Pe boierii mai cu seamă avea o ură neîmpăcată. Odată a chemat la un palat o mulțime de boieri și pe când aceștia petreceau mai bine, soldații, în urma ordinului lui, au năvălit asupra lor cu armele. 47 de boieri au fost măcelăriți. Ca să facă pe placul turcilor, el a dat foc tuturor cetăților din Moldova, afară de Hotin. Aceste cetăți aveau întărituri de lemn. Imbolnăvindu-se de lingoare, s'a dus la Hotin, unde înainte de a muri s'a călugărit primind numele de Paisie.

Boierii de teamă să se înșănătoșeze și să l' persecute din nou au îndemnat pe soția sa Ruxandra să l' otrăvească. Tabloul de pe pag. 4-5 a numărului nostru de azi reprezintă scena otrăvirii pe care nemuritorul C. Negruzzi o descrie ast fel:

Chemând pe Mitropolitul Teofan, pe episcop și pe boieri, spunându-le că se simte sosit la sfârșitul vieții, își ceru ertare de la toți... «Cât pentru mine, urmă el a zice, de mă voi și ridica din boala aceasta, sunt hotărît a mă duce la călugărie în monăstirea Slatina, unde să mă ispășesc câte zile îmi va mai lăsa Dumnezeu. Deci vă rog, părinți archierei, de mă veți vedea aproape de moarte, să mă tundeți călugăr!»

Nu putu vorbi mai mult. Convulsiile îl apucară, și un leșin grozav ca moartea îl îngheță trupul, în cât mitropolitul și episcopii crezând că se sfârșeste, îl călugăriră, puindu-l numele Paisie, după numele Petru, ce avea până a nu se face domn.

După aceasta salutând pe doamna Rucsandra de regentă în vremea mi-

norității fiului ei, proclamă pe Bogdan de domn. Apoi îndată porni ștafetele pe la boierii din țară și emigrați, și pe la căpitanii oștilor.

Abia amurgise când boierii Stroici și Spancioc, dușman de moarte al lui Lăpușeanu și care fugiseră din țară de frica lui, sosiră.

Descălécând pe la gazde, alergară în pripă la cetate... Voind să intre, auziră un mare zgomot și se opriră ca să asculte.

Lăpușeanul se trezise din letargia sa.

Deschizând ochii, văzu doi călugări stând unul la cap, altul la picioarele sale, neclintiți ca două statui de bronz; se uită pe dinsul și se văzu acoperit cu o rasă; pe căpătâiul său sta un potcap. Vru să ridice mâna și se împedă în niște mătani de lână. I se păru că visează, și iarăși închise ochii; dar redeschizându-l peste puțin, văzu aceleași lucruri, mătaniile, potcapul, călugării.

— Cum te mai simți, frate Paisie? îl întrebă unul din monachi, vîzându-l că nu doarme.

Numele acesta îi aduse aminte de toate cele ce se petrecuseră. Sângele începu a fierbe într'însul, și sculându-se pe jumătate:

— Ce pocitanii sunt acestea? strigă. A! voi vă jucați cu mine! Afară boate! Ești că pre toți vă omor! Și căută o armă pe lângă el, dar ne găsind de cât potcapul îl asviri cu mînie în capul unui călugăr.

Intru auzul strigărilor lui, Doamna cu fiul ei, mitropolitul, boierii, slugile, intrară toți în odaie.

Chiar atunci cei doi boieri veniseră și stău ascultând la ușă.

— A! voi m'ați călugărit, strigă Lăpușeanu cu glas răgușit și sperios; gândiți că veți scăpa de mine? Dar să vă iasă din minte! Dumnezeu sau Dracul mă va înșănătoșa, și...

....Unde's voinicii mei?... Dați! dați de tot! Eu vă poruncesc. Ucideți pe toți... Nici unul să nu scape... A! mă năduș!.. Apa! apă! apă! — și căzu răsturnat pe spate, horcăind de turbare și mînie.

Doamna și mitropolitul eșiră. La ușă îi întâmpinară Stroici și Spancioc.

— Doamnă, zise Spancioc apucând de mână pe Rucsanda, omul acesta trebuie să moară numai de cât. Iată un praf, pune-l în bătăura lui...

— Otravă! strigă ea înfiorându-se.

— Otravă, urmă Spancioc. De nu va muri îndată omul acesta, viața Măriei Tale și a copilului acestuia este în primejdie. Destul a trăit tatăl, ca să scape fiul.

O slugă eși.

— Ce este? întrebă Doamna.

— Bolnavul s'a trezit și cere apă și pe fiul său. Mi-a zis să nu mă întorc fără el.

— Oh! vrea să l' omoare, răcni duioasa muma, stringând cu furie copilul la sîn.

— Nu l' vreme de stat pe gânduri! Doamnă, adăogă Spancioc. Aduți aminte de Doamna lui Ștefăniță Vodă și alege între bărbat și fiu.

— Ce zici, părinte? zise sërmana femeie înturnându-se cu ochii lăcrămând către mitropolit.

— Crud și cumplit este omul acesta, fîica mea; Domnul Dumnezeu să te povățuiască. Iar eu mă duc să gătesc tot pentru purcederea noastră cu noul nostru Domn, și pe cel vechiu Dumnezeu să l' ierte...

Rucsandra luă un pahar de argint plin de apă, pe care l' aducea sluga; și apoi mașinalicește și silită mai mult, de boierii, lăsă să cadă otrava în el. Boierii o împinseră în camera bolnavului.

— Ce face? întrebă Spancioc pe Stroici, care crăpase ușa și se uita.

— Întrebă de fiul său—zice că vrea să l' vadă—cere de bîut—Doamna tremură—îi dă paharul—nu vrea să l' ia!

Spancioc sări și scoase junghiul din cingătoare.

— Ba, îl ia, bea... Să l' fie de bine, Măria Ta!

Rucsandra eși tremurând și galbenă. Amîndoi boierii intrară la bolnav.

— Zi, Acum slobozește, căci ai să mori. Otrava lucrează.

UN PROVERB
Pe cine se face oale îl mîncă lu-pul. (rusesc)

CRONICA

La Moși!...

S'a isprăvit cu 10 Mai
Și alte sărbători,
Cu alergări la hipodrom
Și cu bătaie de flori.

S'a isprăvit, dar a început
Acuma târgul Moși,
Cu țuca bună la munte
Cu turte dulci, gogoși...

De mâine acolo să te ții
La lume'n Iliad;
Pe iarbă verde la cândri
Piliți în ultim grad.

Și să mai vezi la lăutari
Și cimpoeri vestiți,
Și darabanele bătând
La mitocani piliți.

Și să mai vezi la cască guri,
Veniți din mahala,
Uitându-se la călușari
Ce săr cu «Hop! așa!»

De «Vasilache» cum fac haz
Cumetrele mereu,
Și cum mai joacă bieții urși
Bătând pământul greu.

Să vezi apoi menagerii
Și panorame șic,
Palața care mănca foc,
Și țigă dă mereu cu șic.

Și să auzi apoi strigând:
Baloane, mezelic,
Și limonadă cât poțeste
Și bragă... Ș'alt nimic...

Și să poțeste la berării
Să vezi la bețorii;
Vai! Moși, zău, punguța ta
O bagă în rēcori...

Dar ce să'i faci, așa'i lăsat,
Din moși și din strămoși,
Și, deci, de mâine, v'ndreptați
Cu toți drept la moși!

Nicodem.

OAMENII ZILEI

James Bailey

James Bailey e unul dintre cei mai
infocați luptători politici ai democrației
engleze.

S'a născut la Norfolk în anul 1840.
Studiile liceale și le-a făcut în orașul
natal iar cele universitare la Londra
și Oxford.

Intre anii 1878—1894 a fost procuror
suprem la Kensington. A publicat mai
multe scrieri interesante literare și de
drept. Cele mai interesante sunt: *Cri-
ticele literare, Evoluția literară, Poezii
mari ale lumii, constituționalismul, Dato-
ria civică, etc.*

Nu de mult, James Bailey a fost ales
deputat la Walworth.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

O poftă de mâncare extra-ordi-
nară. — La un prânz dat într'una din
cele mai bune familii din Berlin, veni
vorba despre un om care mânca foarte
mult.

— Asta nu-i de mirare, zise un ofi-
țer, am în compania mea un soldat
care e în stare să mănance un vițel
întreg.

Fie-care începu să se mire și ofițerul
propuse un rămasăg cu toți meserii.
La ziua hotărâtă, toți cari fuseseră
invitați ca să vadă minunea, se duc

la un birt și ofițerul comandă un vițel
întreg, iar pentru a nu plictisi pofta
de mâncare a soldatului s'eu, porunci
să se gătească vițelul în fel de fel de
chipuri, ca fripturi, ciulamale și altele.

Soldatul se pune la masă; felurile
de mâncare vin repede unul după al-
tul și sunt înghițite cu repeziciune. Fie-
care sta în mirare d'înaintea mănca-
ciosului soldat și toți cari pariaseră cu
ofițerul, începură să se cam teamă. Sol-
datul mănca aproape trei sferturi din
vițel.

De odată el se întoarce către ofițer
și îi spune:

— Ascultă, d-le căpitan, spune să vie
mai repede vițelul, almintrelea nu'ți
făgăduesc că'l voiți putea mânca pe
tot.

El crezuse că tot ce i se aducea nu
era de cât spre a'i stărni pofta de mân-
care.

Bine înțeles că ofițerul câștigă ră-
mășagul.

Un mijloc de echilibrare bugetară.

Spre a umple puțin cassa guvernului
chinez, împăratul Chinei a semnat un
decret din cele mai practice.

Studentii chinezi cari posedă gradul
de licențiat (*bșuit'sai*) vor putea fi nu-
miți doctori (*tșubujen*) fără să aibă ne-
voe de a mai da vre-un examen.

E de ajuns licențiatilor chinezi să plă-
tească coroanei o sumă de 20.000 de taeli
spre a căpăta titlul de doctor.

Guvernul central socotește ast fel a
stringe suma de 2 milioane de taeli de
care are nevoie în urma tractatului
chino-japonez.

STIRI PRIN POSTA

Franta.— *Petit Parisien* află din Bar-
celona că poliția a arestat pe anarhiștii
Serafin Tost și Ioachina Matas.

Aceasta din urmă a fost apoi pusă
în libertate.

Tost a fost băgat în închisoare.

O perchiție făcută la domiciliul lui
a descoperit portretele anarhiștilor exe-
cutați la Chicago și numeroase ziare și
broșuri anarhiste.

— În portul Brestului a izbucnit o
bombă lângă localul poliției. Un ser-
gent de stradă a fost ușor rănit, mai
multe geamuri s'au spart. Vinovatul a
fost arestat pe când voia să fugă. Se
crede că el e un nebun, care se dă
drept anarhist.

Italia.— Populația, când a auzit de
sentința pronunțată în contra asasinilor
ziaristului Bandi a rămas uimită și foar-
te nemulțumită că Luchesi a fost con-
damnat numai la 30 de ani reclusiune.

— În împrejurimile Mesinei a fost a-
tacăta casa unui bogat proprietar de
câte niste necunoscuți briganzi. Au
fost omorâți proprietarul, soția sa și cei
cinci copii ai lor. Hoții au luat cu ei
30.000 de fr. și n'au putut fi prinși
încă.

Germania. — Se anunță din Berlin
că guvernul german a hotărât convo-
carea unui mare congres pentru de-
cretarea neutralității mării Baltice. Vor
fi invitate la congres guvernele Rusiei,
Franței, Angliei, Svediei și Norvegiei.

— Acum e anul, dezertase din Metz
locotenentul Skrebensky, un tânăr bo-
gat. El era logodit cu fata unui gene-
ral. Deună zi locotenentul a fost prins
la Loewenberg. El făcea parte dintr'o
trupă de artiști dramatici. Locotenentul
a fost dus la Breslau. Densul era
căsătorit sub nume fals cu o actriță.

Austro-Ungaria.— Banul Khuen-
Hedervary, banul Croației, a fost che-
mat la Viena. Se crede că împăratul
il va însărcina cu formarea cabine-
tului Maghiar în cazul când actualul
prim-ministru, Banffy, va demisiona.
Se asigură în cercurile politice din
Budapesta că în curând va isbucni în
Ungaria o nouă criză ministerială.

— În urma unui cutremur violent
de pământ, 2 case mari și vechi din
Gratz s'au prăbușit. Dărâmurile au
omorât 4 copii mici și o femeie bătrână.
Cadavrele au fost scoase spre seară.
Ele erau strivite oribil.

Anglia.— «Times» primește din Ha-
vana știrea că un incendiu atribuit re-
leii voinții, a distrus fabrica de țigări
«Flor de Fumar». 18 pompieri au mu-
rit arși de vii și 5 răniți.

— În cercurile diplomatice engleze
se zice că lordul Rosebery se va de-

mite de sarcina de prim-lord al Vis-
teriei.

Cercul s'vonul că în luna lui Iunie
se va dizolva Camera comunelor.

Rusia.— Vine știrea din Moscova că
în unele părți ale Finlandei ar fi is-
bucnit revoluția. Finlandezii vrea să
scoată țara de sub dominațiunea Ru-
siei. S'au trimis numeroase trupe de
soldați în ținuturile în cari a izbucnit
revoltele.

— Zece elevi din marele seminar
din Kiew au fugit într'una din nopțile
trecute. De urmă lor nu s'a putut da
până acum. Cu două zile mai înainte
se descoperise acolo un complot nihi-
list. Se crede că și cei 10 elevi erau
implicați în complot și de frică au dis-
părut.

Turcia. — 35 de agitarii armeni și
turci arestați în diferite rinduri în A-
sia mică, au fost aduși la Constantinop-
ol. Ei au provocat ultimele tulburări
sângeroase dintre armeni și mahome-
dani.

Citiți pe pagina 6-a începutul
noului roman «Regii Apusului» sau
«Treptele Tronului».

Un sfat

Pentru a digera bine. — Pentru ca
mâncările să fie bine digerate e bine
să nu se bea multă apă sau alt lichid
în timpul mesei ei îndată după masă.

Cauza e că sucurile gastrice ameste-
cându-se cu lichidele (apa mai cu se-
amă) nu mai au puterea trebuincioasă
pentru a ajuta stomacul la mistuire.

E bine dar ca omul să bea foarte
puțin când mănăncă, doar ca să și as-
timpere setea. Peste puțin după
mâncare poate să bea mai mult.

NOTA SATIRICĂ

Femea literată

Bărbatul.—Ce însemnează asta? Tu
n'ai făcut azi absolut nimic de mân-
care?

Nevasta.—Vezi bărbate dragă, revis-
ta «Trămbița vieții naționale» a pu-
blicat în numărul de azi o novelă a
mea și sunt așa de fericită în cât nu
mai m'am gândit la mâncare.

H A Z

Studentul (care tocmai căzuse la exa-
men).—Ei bine, păi asta nu este lucru
de mirare! Eu eram singur și toți pro-
fesorii universitari împotriva mea!

STIRI

Duminecă.

De oare ce ne-a sosit marele a-
sortiment de ceasornice, pe care d-nu
Cazzavilan l'a cumpărat în voiajul ce
l'a făcut de curând în străinătate,—
măine vom anunța noile prețuri ale
ceasornicelor de nikel, de argint și
de aur, atât pentru bărbați cât și pen-
tru dame.

Prețurile vor fi atât de moderate,
în cât, suntem siguri, că toată lumea
se va mira. Nici cu un preț îndoit, nu
în România, dar chiar în străinătate,
nu se vor găsi ceasornicele pe cari le
vom pune poimăine în vânzare.

Eri dimineață, pe la orele șapte și
jum. pe când hamalul Petre trecea prin
dreptul canal Dudaști No. 185, a căzut
jos rămânând mort.

Guvernul imperial german a in-
vitat pe toți șefii misiunilor străine,
care vor lua parte la sărbările de la
Kiel, să treacă prin marele canal pe
bordul vaselor destinate la trecere.

Șefii, sau cu alte cuvinte comandanții
escadrelor, sunt liberi a lua cu densii,
la trecere, pe ofițerii de sub comanda lor.

Prima societate pentru îmbrăca-
rea copiilor săraci fără deosebire de
religiune, naționalitate și sex, «Malbisch
Neurim», secțiunea București, va da azi
Duminecă 14 Mai 1895, o mare «Ser-
bare Populară», urmată de o «Serată
dansantă», în sala Imperială Oppler,
cu muzica militară și orchestra. Biletul
de intrare pentru Parc și Sala Impe-
rială costă 60 bani de persoană.

În ziua de 21 Mai se va sfinți
catedrala din orașul Constanța, iar la
23 cea din Cernavoda. În acest scop
se fac preparative mari în ambele o-
rașe. D. ministru Take Ionescu va as-
sista.

Mercuri seara, pe când în Galați
se producea focul de artificii pe vasele
române, un caporal de marină și un
soldat, umblând fără grije cu niste
bombe, acestea au luat foc. Ei au fost
grav răniți.

D. Papiniu, agent diplomatic al Ro-
mâniei la Sofia, a primit cu ocazia
sărbării naționale de 10 Mai, felicită-
rile palatului, acelea ale ministrului
Nacevici, în numele guvernului, ale
secretarului general al afacerilor străine,
ale numeroșilor funcționari înalți și o-
ficieri superiori, ale foștilor miniștri și
tuturor agențiilor diplomatice.

Seara recepțiune strălucită la d-na și
d. Papiniu; vr'o sută de invitați, prin-
tre cari mai mulți miniștri bulgari, a-
ghiotanți princieri, notabili coloniei
române, etc.

Muzica a cântat imnul românesc și
cel bulgăresc.

Astăzi, Duminecă, va avea loc în
Palatul Ateneului al șaptelea concert
dat de societatea filarmonică-română.
Programul promite ca acest concert să
întreacă pe celelalte șase ce s'au dat.

Cu această ocazie d-nii membri ai
societății «Filarmonică-română» cari
sunt în urmă cu plata cotizațiilor
sunt cu insistență rugați de comitet a
și le achita.

Am dat în numărul nostru de ieri
știrea, după un confrate, cum-că pe
mormântul unei fete Elena Gheorghiu
s'a sinucis Dumineca trecută la cimi-
tirul Belu, ténérul G. Protopopescu.

Acum aflăm că această știre n'a fost
adeverată.

Societatea Științifică-literară «Bolin-
tineanu», și-a constituit ast-fel co-
mitetul său pe 1895—96: Președinte,
Ef. Antonescu; Vice-președinte, D. Lă-
zărescu și St. Martinescu; Raportor,
I. Zenovie; Casier, F. Drugescu; Bi-
bliotecar, G. Drok; Secretar-archivar,
G. Juvara; Secretari de ședință, C. Pe-
trof și C. Naum.

Azi, Duminecă 14 Mai la orele 10 a.
m. d. profesor C. Șonțu va ține, pentru
tolosul corpului didactic primar, o con-
ferință foarte instructivă, despre «aer și
elementele lui», făcând și experiențe fi-
zice.

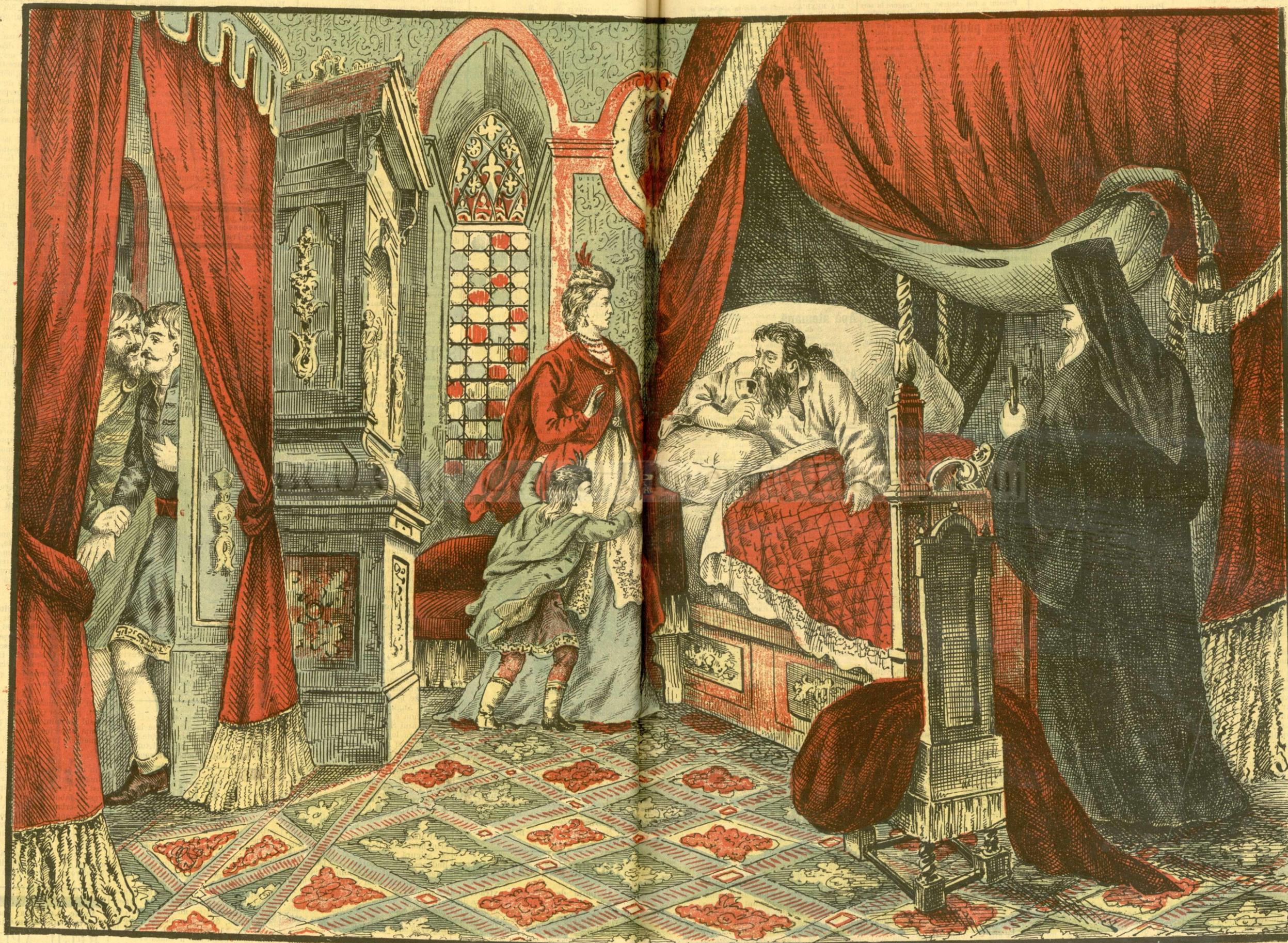
În curând va avea loc la Ateneu
o mare serbare pentru ridicarea unui
bust în Tergoviște lui Grigore Alexan-
drescu, fabulist. Vor da concursul la a-
ceastă serbare d-nii Delavrancea, Iorga,
Th. Speranță și d-na Gheorghiu (Smara).
Prețul unui bilet de intrare va fi 1
leu stalul și 2 lei locul în loje.

Escrocul Kirschen a fost predat
eri la ora 2, autorităților noastre la
Verciorova. El va fi adus azi în capi-
tală.

Măine, Luni, va apare fascicula
I-a din noul roman ilustrat.

REGII APUSULUI
sau
TREPTELE TRONULUI

Va apare o fasciculă în fie-care zi și
se va vinde 5 bani fascicula în toată țara.

Otrăvirea lui Lăpușneanu Vodă, domnul Moldovei de către soția sa Ruxandra. — (Vezi explicația)

DEPEȘI

— 13 Mai —

Paris. — 9 condamnați
Tribunalul de aici a condamnat pentru abuz de încredere la 2 ani de închisoare pe Thevenet, președintele societății pachetoturilor din Nizza. Această societate a dat faliment.

Au mai fost condamnați 8 membri ai societății la închisoare de la 3 ani în jos până la minimum de 2 luni.

Varșovia. — Inundații mari
Donul, ca și Volga s'a revărsat aproape de gurile lui. 4 sate sunt sub apă. Un număr foarte mare de case s'au prăbușit.

Se anunță din ținutul acela că peste 50 de persoane s'au înecat.

Roma. — Incendii mari

În marea fabrică de obiecte de artă de pe strada Clatafimi din acest oraș a izbucnit un incendiu violent. Fabrica a fost distrusă cu desăvârșire.

Trei lucrători și un pompier au fost grav răniți.

Pagubele se urcă la 400.000 de fr.

Triest. — Un om turbat pe bordul unui vapor — 3 oameni omorâți — Mși mult răniți

Un hamal angajat la descărcarea vaporului «Napried», sosit cu cărbuni în acest port, infuriindu-se de odată a scos un pumnal, a sărit pe bordul vaporului, a omorât pe un marinier și pe 2 tovarășii de-a lui și a rănit mai multe persoane. El a fost prins și legat cu lanțuri.

Nenorocitul fusese mușcat mai de mult de un câine turbat și turbase și el.

Londra. — Criza ministerială în Anglia
În cercurile politice se vorbește cu siguranță despre demisiunea primului-ministru, lordul Rosebery.

Densul însă nu vrea să fie înlocuit prin Harcourt, actualul ministru de finanțe ci a sfătuit pe regina Victoria să disolve parlamentul.

Reparațiuni de ceasornice

cu 30 la sută mai puțin de cât ori undă
A se adresa la administrația ziarului «Universul», strada Brezoianu No. 11, care a adus într'adins din Geneva două lucrători medaliați la mai multe expoziții.

JOCURI

ȘARADA

de d-nu Const. I. Penciu (Galați)

Primul sunt un rod
La gust dulcișor,
Invers un popor,
Foarte incomod.
Secundul cuvânt
Ca nume e purtat,
Invers de 's luat
Un opscic sunt.
Iură despre tot
Că e boală grea
Și că 'y foarte rea,
Să vă spun eu pot.

Orice persoană care ne va trimite deslegarea exactă a acestei șarade cel mult până la 22 Mai c., va participa la câștigarea prin tragere la sorț a unui frumos roman de un volum.
Constatand că multe persoane ne trimit deslegări la ghicitorile noastre fără să citească măcar ziarul, ci numai din simple auzite, am hotărât d'aci înainte a nu mai publica numele de cât al acelor deslegători care ne vor trimite, d'în preună cu deslegarea, și couponul tăiat din josul coloanei a 4-a.

Deslegarea șaradei din «Universul Literar» No. 18 este:

Mirmicofag

Ati deslegat:
București: d-rele Marioara Tănăsescu, Elise Miller, Ecaterina Nițescu, Lucreția S. Panu, Aurelia Schmettan; d-na Aneta Popescu; d-nii M. Ionescu, Ilie I. Sinaer, Gheorghe Petrescu, Paul St. Ionescu, Anghel Rădulescu, Constantin St. Ionescu, Const. Buteică, Tănăsica I. Predeșcu.
Buzău: d-nu George A. Fronescu.
Alexandria: d-nii Alexandru I. Moldoveanu, Tudorică G. Mișu, Leon Segall.
Brăila: d-nii Dumitru Gh. Petru, P. Danulescu, Gheorghe S. Ionescu, Valerian Budeanu.
Bacău: d-ra Angelica Nicolae.
Craiova: d-ra Janeta Marinescu; d-na Nicoleta Loc. Popescu.
C-Luang: d-nu Al. Th. Dimache.
Constanța: d-ra Elena S. Balicescu.
Caracal: d-nii Pandelie Mihăileanu, Vasile M. Niculescu, Vasile N. Manciu, Tache Stănescu.
Gara Gherghant: d-nu Emil Dimitrescu.
Galați: d-rele Sevastita Gr., Dinescu, Mina Stetănescu; d-na Eva Hochmann; d-nii A. Cosachevici, Crum M. Schoppoff, Theodor Cronberg, Constantin I. Penciu, Lambriu I. Mihăilescu, Theodor I. Menci, Constantin Popescu,

Stefan Alexiu, Boris M. Schoppoff, Meyer S. Kern, Arthur I. Pimsner.

Iasi: d-nu Aurelia Mihăescu.
Merenit-de-jos (com.): d-na Maria Măndricelu.
Panciu (com.): d-nu Virgiliu P. Popa.
Slatina: Gheorghe I. Stavri.
Premiul a fost câștigat prin tragere la sorț de doamna Tudorică G. Mișu, din Alexandria.

Regina pudrelor Această pudră întrebunțată zilnic de regina Italiei, căreia îi este chiar dedicată, nu conține nici o materie vătămătoare. Ea e aderentă și de o albeață neînchipuită și are un miros din cele mai delicate și plăcute. Întrebunțată zilnic, face pielea moale, albă, catifelată și de o frăgezime admirabilă. Impedică în gradul cel mai mare formarea sbărțiturilor. Orice piele, oricât de aspră, se face moale și fragedă, dacă se întrebunțează în toate zilele „Regina pudrelor”. O cutie (albă sau roșă) lei 3.50.—De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Strada Brezoianu No. 11, București și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Brăila și Galați.

Bouquet de Noce Specific pentru înfrumusețarea pielii. Această preparație aleasă, dă imediat, chiar la prima întrebunțare, o moliciune delicată, o albeață de marmoră, înfățișarea și parfumul crinului și al rozelor, așezate, brațelor, gâtului și mâinilor; înlătură petele de roșeață și de soare și redă feței brune arse de soare, culoarea primitivă. Minune de frumusețe, peliță încântătoare, isvor de junete. Flaconul lei 5.50.—De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu No. 11, București și la depozitele de ziare din Iași, Galați, Brăila și Craiova.

Praf de dinți coralii și igienic preparat cu magnezie și chinină. Acest praf de dinți nu numai că preservează dinții, dar îi face albi întărind în același timp gingiile și curățând suflarea. Impedică să se formeze piatra și dacă s'a format deja, o face să piară. Calitățile antidiștrigătoare ale acestui praf sunt în stare să întăzească căderea dinților și să neutralizeze mirosul neplăcut al gurii; apoi mai dă gurii o frăgezime particulară și fără a strica smalțul, face dinții albi ca fildeșul. Prețul unei cutii lei 1.60.—De vânzare la adm. ziarului „Universul”, str. Brezoianu No. 11, București și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Brăila și Galați.

Mare asortiment de parfumuri
Jokey-club, Fin proaspăt, Oponox, Ylang-Ylang, Trandafir, Gelsomin, Mosc, Pateni și Marechal, lei 2.90 sticla. — Muguet de Alpi, Iris alb, Lili alb, Viorele de Italia, Heliotrop alb și Austral bouquet, lei 4 sticla. — Brise Vanda, Pean de Spania și Bouquetul Haremului, lei 4.25 sticla. — Viorele de Nizza, Bouquetul florilor din Grasse și Ex-Bouquet frances, lei 4.50 sticla. — Trandafir de Provence și Bouquet Imperial de Russie, lei 5.50 sticla. — Esență Lilia Lys du Japon, lei 6 sticla. — De vânzare la Administrația ziarului „Universul”, strada Brezoianu No. 11 București.

Premiate tincturi pentru a văpsi perul și barba.

Se acordă o mie de lei celui care va arăta că există tincturi superioare celor următoare:
APA MEXICANĂ redă în câte-va zile barbei și perul alb și sur colorarea castanie sau blondă perfectă. Curăță capul de mătreață, oprește căderea perului și îl face să crească. Lei 3 sticla.
APA ENGLESA. — Cu această apă oricine și poate vopsi singur perul și barba negru sau castaniu închis, întrebunțând numai zece minute. Cutia cu 2 sticle lei 7.
APA AUREA. — Această apă vopsește la moment în blond perul și barba. Lei 6 cutia.
APA AFRICANĂ. — Cu această apă se vopsește la minut perul și barba în negru și castaniu. Este de preferat fiind o singură sticlă. Lei 6.
CERONE AMERICAN. — Această tinctură nu este lichidă ci un cosmetic solid, care dă la moment perul și barba colorile blondă, castanie sau negru după dorință. Lei 6.

Gold-Cream Germandrée

Dacă doamnele vrea ca pielea să le devie fragedă și frumoasă, să întrebunțeze acest gold-cream. Gold-Cream Germandrée mai previne și distruge încreșturile pielii și are un miros din cele mai plăcute. Un borcan mare lei 2.50.
De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu No. 11, București și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Brăila și Galați.

Apa dentifrice

Elixir pentru dinți și pentru boala gurii. — Această apă e cel mai puternic preservative pentru igiena gurii și pentru a face plăcut mirosul respirației. E cel mai bun leac pentru a preveni durerea dinților și stricarea lor. E foarte potrivit pentru ca să curețe și să întăzească dinții și pentru ca să păstreze curat smalțul lor; întăzește gingiile și e chiar un puternic leac contra inflamațiilor. Flaconul lei 1.90.—De vânzare la administrația ziarului „Universul”, str. Brezoianu No. 11, București și la depozitele de ziare din Iași, Galați, Brăila și Craiova.

Apa ateniană Această specialitate, care posedă cel mai suav parfum, face să dispară repede mătreața și mâncărimea, care adesea contribuie la pierderea perului; distruge resturile acide produse de sudoare, care sunt germeni diferitelor boale de piele. Un flacon elegant lei 1.40.

Alb de perle

Este o preparație nevătmătoare, parfumată cu nitrosul trandafirului și care servește pentru albirea și înfrumusețarea pielii. Chiar la prima întrebunțare dă pielei o albeață de marmoră. Flaconul lei 1.70.
De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu No. 11, București și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Galați și Brăila.

Coșulețe

de orice mărime, foarte elegante, servicii de mâncare, de voiaj și coșulețe pentru aruncat hârtie, pentru pus pâine la masă și altele. — De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu No. 11, București.

REGII APUSULUI

SAU

TREPTELE TRONULUI

PROLOG

Turnul Pennollului

I

— Ce noapte posomorită, ce vijelie! Stăpâne, n'ar fi bine să căutăm un adăpost, castel sau colibă, unde să așteptăm zorile cu paharul și cu zarurile în mână?

— Ce mi pasă de noapte și de vijelie! — Stăpâne, mantaua voastră șiruește și marginile pălăriei voastre de păslă, sunt tot așa de pătrunse de ploaie ca și drumul pe care umblăm. Vântul v'a frânt penajul; calul vostru se sperie la sclipirea fulgerelor iar al meu se infioară sub mine de mugetele mărit.

— Vântul mi va usca mantaua; penajul rupt l voi înlocui; iar cât despre cal, dacă fulgerul și mugetele mărit i spăimântă, dacă n'ar vrea să meargă înainte, vom descălica și vom urma calea pe jos.

— Stăpâne, stăpâne, în numele lui Dumnezeu!

— D-zeu veghează asupra celor cari l slujesc. Dar adu-ți aminte că porți pintene de fier la cizma. Căsușă înaintea, suntem așteptați!

Această convorbire avea loc pe un drum din Bretania, drum care șerpuia întorochiat între o pădure întinsă și malul mării la picioarele căruia talazurile spumegau în vremea unei nopți vijelioase din luna lui August 1572.

Ploaia cădea vârtejită de vânturi, și fulgerle cășiau bolta neagră a cerului. Pădurea, aflătoare în dreapta drumului, pleca sub furia vijeliei înaltele vârfuri ale brazilor negri, cari aruncau ca depărtat și lugubru ecou, troznetele lor amestecate cu glasul infuriei al oceanului.

Cei doi călăreți, mergând ast-fel pe acea cărare pustie și ai căror cai se infiorau la fie-care bubuit al tunetului, veneau negreșit de foarte departe, căci ploaia, care șirua de două sau trei

ceasuri, nu isbutise să spele noroiul de pe mantalele lor.

Acela dintre amândoi călăreții care vorbea cu glasul imperios de stăpân, era un ténér zdravăn înțepenit pe șeaua sa ca un cavaler din veacul de mijloc.

Când fulgerul despica norii, se putea deosebi frumoasa și marțiala figură a unui om de douăzeci și patru până la douăzeci și cinci de ani, cu fața oacheșă, cu barba neagră ascuțită, mustați subțiri răsucite, o buză nepăsătoare și batjocoritoare, per lung buclat, în ciuda model de pe atunci care era ca perul să se poarte ras.

Lunga spadă a ténérului călăreț bătea coastele calului său; mantia lui scurtă, fără broderii, era cu mândrie pusă pe umărul său; pălăria lui de păslă, leoarcă, cum era, cavaleresce sta plecată pe urechia lui stângă.

Era un frumos gentilom care călăria cu mâna în sold, cu capul sus în ciuda vijeliei, tunetului și vântului.

Tovarășul lui era un omca de patruzeci de ani, cărunțit deja, burtos, bebeliu, care, judecat după necurmatele și jelanii, ar fi fost mult mai bucuros ca să se afte într-o cărciumă cu tavanul afumat și cu paharele de tinichea de cât să facă acea călătorie nocturnă pe urma gentilomului cui slujea drept grăjdar.

— Haide, jupân Tândală, reincepu gentilomul după un moment de tăcere, ștergeți fruntea și dă o sărutare ploșcei careți bate șalele; ea te va îndemna la răbdare.

— Venim de așa departe!... murmură grăjdarul obosit.

— Morbleu! dacă venim din atâta departe, iacă tocmai cuvânt bun ca să nu ne pierdem cumpetul la sfârșitul drumului. Turnul Pennollului e aproape, ni se spuse; acolo mergem.

— Dacă ar fi așa de aproape, precum ziceți, stăpâne, l'am vedea la lumina fulgerelor.

Gentilomul dete din umeri și nu răspunde; apoi dete pinteni calului care porni în trap.

După vre-o sută de pași, drumul făcu o cotitură și ținu marginea malului înalt unde se svârcoia marea infuriată.

Bătăruie ocean era frumos în mânia și maiestatea lui!... Stâncile splaiului, scorburile submarine răsuna de clo-

cotele lui, talazurile lui, încununate de spumă albă, scânteind fosforescinte, năvăleau spre uscat mugind și furioase ca turme de bizoni cari fug une ori de un care-va fluviu revărsat în America de Nord.

Acolo, călărețul își opri de-odată calul și slaba lui siluetă se ivi între cer și mare având drept reazim un colțan de stâncă. Și, sub greutatea unor gânduri îndărătnice, uitânduși grăjdarul care de asemenea se oprise ca să tragă o înghițitură de vin, el parcă și vorbi sieși și murmură:

— Nu! nici-odată valurile blajine ale mărilor italiene n'au mugit ast-fel, nici-odată gulful neapolitan n'a desfurat așa de maiestoasă furie... O bătrâne ocean! pe tine cu adevărat cătă să te fi auzit în copilăria mea, când mă deșteptai în acea locuință ruinată a cărei temelie răbdător o rodea tu! Cu adevărat pe tine te-am văzut, aci cenușiu verde, aci negru ca cerul care ne acopere pe amândoi, vecinic cu coama albită de spume, care parcă înfruntă cerul care te întuneacă!... Cu adevărat pe splaiul ăsta pusă am a-lergat cu capul gol, întinsul ăsta sterp mi-a însăngerat picioarele cu spini mă-răcișurilor lui... Uitasem numele locului meu de naștere, ca și pe acela al tatălui meu; știu acum pe cel d'întel și... peste două ceasuri, voi ști și pe cel-alt!

Și din nou gentilomul dete pinteni calului și porni zorind cu genuchii coastele asudate ale nobilului animal și însufându-i acea înfrigurată nerăbdare a călătorului grăbit să ajungă.

Drumul ce apucase el se bifurca, sau cel puțin se una cu altul care venia de pe câmpie și care ieșea dintr-o pădurice de castani și de brazil.

În momentul în care ajungea gentilomul nostru la acea răscruce un alt călăreț se ivia de pe calea din pădurice.

Acela era cu totul singur; dar tot ca și cel d'întăiu, după cât se putea deosebi prin întuneric, era de asemenea un gentilom, ténér, semeț, tot cu mantelă și pălărie de păslă, și purtând așiderea o bună sapieră cu mânerul de oțel răsucit și două pistoale în tocurile lor.

Acesta, ajungând la răscruce, par'că

se codi un moment; apoi, zărind pe cei doi călăreți cari veneau spre dinsul, el strigă:

— Hei, domnilor! bădăranii săi gentilomi, ori-cine veți fi fiind, nu vorbiți oare vre-o limbă creștinească, italianește, franțuzește sau spaniolește?

— Și el vorbea franțuzește cu un accent curat alsacian.

— Da, răspunde întâiul gentilom în aceeași limbă, dar cu o intonațiune italiană. Ce poftiți?

— Aș vrea să știu care din drumurile astea, cel despre miază-noapte sau cel despre miază-zil, duce la turnul Pennollului?

— Acolo merg, d-nule, și dacă poftiți să mă urmați...

— Bucuros, gentilomul meu, căci deja de două ori m'am rătăcit până-acuma, viu de departe și vremea mă zorește.

— Veniți de departe? zise cel dintăiu tresărind.

— Da, d-nule.

— Pot să vă întreb din ce țară?

— Nici vorbă! Viu din Lorena, de la curtea ducelui de Guize.

— Ah! zise cel-alt intrigat, și mergeți la turnul Pennollului?

— Sunt așteptat la miezul-noptei punct.

— Întăiu gentilom tresări din nou.

— Intocmai ca și mine, zise el. Și eu tot de departe viu.

— De unde veniți?

— De la Neapole.

— Și mergeți la Pennoll?

— Da, d-nule.

— Sângele-Domnului! gentilomul meu, dacă e așa, poate că d-ta ai să mi lămuresci un mister... Nu mi știu locul de naștere și port un nume întâmplător. Sunt grăjdarul ducelui de Mayena. Eram de patru sau cinci ani când am plecat din casa părintească, nu știu pentru ce și nu știu în ce chip un nor se întinde peste amintirile mele. Acum cinci-spre-zece zile un necunoscut a înfipt la poarta casei mele, o scrisoare cu pumnalul său.

A se citi urmarea în fascicula 1-a care va apare mâine dimineață Lună 15 Mai curent. Va apare o fasciculă de 8 pagini în fie care zi și se va vinde 5 bani fascicula în toată țara.

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES
PARTEA A TREIA

II

Bétrandul luptător

Arnold se îngălbenise.

D. Champagne devenia arogant.

— Cu atât mai rău pentru d-ta dacă mă faci să mi pierd sărita. Ești imi tin bine socotelile, știu tot ce dai, până la un gologan. Cu cinci la sută, dobândă foarte mare în vremurile astea, n' ai avea de cât un venit de o sută de mii de franci; eu însă ți-am dat un ospel care face trei sute de mii de franci și am pus în el mobilă de altă sută de mii; mi-ai dat în el o cameră la al doilea etaj. Vila mea de la Malouine unde stai și ești 15 zile pe an, la al treilea etaj, mă costă patru sute de mii de franci. Cine se bucură de asta? D-voastră sau eu?... Și yachtul acela pe care m' ai făcut să ți'l cumpăr și a cărui întreținere anuală mă costă sume nebunești!.. Anul trecut ți-am dat ca venit, d-le, patru sute optzeci de mii de franci, și azi vii să mi spui... Dar nu e nici un tribunal în Franța care să nu mi dea voie de a ți trimite un bun consiliu judiciar...

Arnold își alungase spaima, era iar liniștit. Zise cu o răceală elegantă:

— Toate astea nu vor putea face ca lumea de afaceri să nu aștepte ca d. Champagne e în neputință d'a da zestrea ficel sale; de sigur că atunci creditul casei Champagne nu va crește; și e foarte puțin probabil că d. de Kermeric pe care cu greu l'am făcut să aibă încredere până acum, să nu imiteze exemplul meu. Și urmarea o înțelegi, scumpul meu socru, nu numai două milioane și jumătate va trebui să scoți atunci din casă, ci patru milioane, cinci milioane... Căci e de crezut că oamenii din Havre pe care până acum ai știut să i orbești, se vor ridica și dinșiți...

— Destul, d-le, destul...

D. Champagne dete o dată cu pumnul în masă și se sculă.

— Ești un prost, d-le ginere. Ce-ai face d-ta cu două milioane și jumătate? Cunoști vr'un soi de plasare care să ți dea mai mult de trei la sută? Dacă nu, spune-mi, cu 30 până la o sută de mii de franci o să ți poți duce luxul la Paris, la Dinard, o să poți da serbări pe Yacht?... Cine oare ți bagă gâr-găuni în cap?... Dar, nenorocitul, nu înțelegi că asta ar fi pentru voi mizeria?...

— O să putem noi să ne administrăm singuri capitalurile. Pentru ca cine-va să facă speculații, n' are nevoie să fie comerciant.

— Așa, acum ai început să raționezi ca și Claudiu.

— Raționez cu bunul meu simț; consider capitalurile noastre de pierdute dacă vor mai sta în mâna d-tale. Să nu crezi că toate astea vin de la o lipsă de respect ci pur și simplu de la deosebire de idei, între noi, asupra chipului în care d-ta îți conduci afacerile.

«Eu mă întorc la Dinard, scumpul meu domn Champagne; vom aștepta răspunsul d-tale opt zile; dacă el nu va fi conform cu dorințele noastre, atunci oamenii leger vor face cele de cuviință. Atâta aveam să ți spun; nu e nevoie de frase lungi, de imputări, de certe. Vrem să avem în mâini averea noastră; e dreptul nostru s' o luăm îndrăst.

D. Champagne își privi ceasornicul.

— De sigur că o să scapi fluxul, d-le ginere.

— La revedere, scumpul meu socru; gândește-te bine la ceea ce ți-am spus.

— M'am gândit destul; dacă ești hotărât să recurgi la oamenii leger, găsești d'aceștia și la Havre; te îndrept eu la câți-va foarte buni; nu i nevoie să aștepti opt zile.

Arnold nu răspunde la acest nou sarcasm al socrului său.

Ești, mereu liniștit în aparență însă nu se putu împedica d'a trânti ușa în vreme ce bombănia:

— Să se sărăcească pe sine și, dacă vrea; eu vreau să mi scot cuiul din joc! Și, în vreme d'un ceas, o mare tăcere domni în birouri; toți amployații, stând plecați pe condicile lor, păreau absorbiți în muncă; erau incredințați că bătrânul patron avea să apară fără de veste, să se preumbe printre mese gata să ocărăscă pe ori-cine, cu o violență ridiculă, pentru cea mai mică neregularitate, — o mică scenă ce se re-

peta destul de regulat când se auzia sgomot de ceartă prin ușa cabinetului stăpânului.

Însă în ziua aceea, d. Champagne stătu acasă; și amployații săi ar fi fost foarte mirați dacă ar fi putut să i vadă cum stătea ca doborât în fotoliu, cu capul între mâini, cu falca sguduită de un fel de sughițe, aproape scâncete.

Din când în când, dînsul murmura:

— Ah, blestematul!... blestematul!... Supărarea lui disprețuitoarea perise îndată după plecarea lui Arnold. Și începu să murmure cu durere:

— Spusu-i-am bine, cel puțin, ceea ce trebuia?... Nu cum-va voi fi băgat turburare, îndoială în spiritul său?... Simțit-a oare că nu mi-e frică de dînsul?

«De sigur, amenințarea lui e numai o fanfaronadă; n' o să îndrăznească să mi trimeată hârtie timbrată: nu, n' o să ndrăznească.

Se legăna în iluzia asta când auzi două bătăi ușoare la ușa ce dădea din cabinet la casa de bani.

— Intră!

— Nu te deranjez, d-le Champagne?

— Ce este?

— Ce să fie... am venit să vorbesc de... pentru... să vorbesc în sfârșit.

Casierul, un bătrân normand uscățiv, cu fața în colțuri, cu ochii tot așa vioi ca ai stăpânului său, se apropia cu sfială.

Era flăcău încă și locuia în aceeași casă cu o soră a sa, aproape de aceeași vârstă cu dînsul; două mașini al căror principiu generator sunt banii.

Înainte încetșor până lângă masa patronului, se înclină și privi pe d. Champagne în albul ochilor.

— Iată ce este, zise dînsul, eu și sora mea ne-am luat de seamă să ne punem pe odihnă...

— Cum se poate, Bertin, d-ta ești tot așa verde ca cel mai tânăr din amployații mei.

Bertin își luă scufia de pe cap.

— D. Champagne e foarte bun însă eu simt slăbiciune în picioare, greutate în cap. Și așa m'am gândit să mă pun în retragere.

— Ei bine, Bertin, vom vorbi despre asta pentru anul viitor.

— Da, așa e gândul meu, d-le Champagne, însă trebuie să mă pregătesc. În curând ne expiră contractul de închiriere a casei unde locuim acum și sora mea a văzut că e de vânzare o mică proprietate pe malul râului Honfleur, i-a plăcut foarte mult și vrea s' o cumpere. Însă ca prețul să fie mai mic, trebuie să plătim îndată... Și toți banii mei sunt în mâinile d-lui Champagne...

Până la aceste cuvinte, patronul ascultase cu oare-care bună-voință planurile casierului său, pentru că credea în sinceritatea lor.

— Mii de bombe, șiretule! zise dînsul iritat fără de veste.

— D-le Champagne.

— Îți închipui oare că nu ți ved eu jocul de cărți?

— Nu înțeleg ce vrei să zici, d-le.

— Dar eu îți înțeleg foarte bine toate sforile: d-ta n' ai de gând să te puți în retragere după cum n' am nici eu acest gând; ștregării de teapa noastră nuncesc până cad d'a'n picioarele... Însă d-ta te crezi foarte isteț... vei fi ascultat la ușa ca și o bucătăreasă oare care... și te-ai gândit ce pretext să găsești pentru a mi cere banii!

«Așa dar asta e recunoștința, încrederea unui om pe care l'am în casa mea de trei-zece de ani!

Casierul se îngălbeni și zise printre dinți:

— E o crimă oare să și ceară cine-va banii câștigați în chip onest?

— E o nedelicatete, d-le, să i ceri într'un moment când pismașii, proștii împraștie o mulțime de svonuri ridicule pe socoteala patronului d-tale.

— D. Champagne ar avea un mijloc foarte simplu să facă a înceta aceste svonuri, înapoiând banii tuturor aceluia care, ca și mine, au avut încredere în el.

În momentele de criză, tonul discuțiilor se urcă repede, țandăra sare cuiva de cel mai mic cuvânt.

D. Champagne rinji cu amărăciune.

— Încredere de care acum îți pare rău, nu i așa?

Casierul se gândi că cel mai bun mijloc de a și lua banii era să meargă înainte cu îndrăzneala.

— După chipul în care mi întimpin cererea, zise dînsul, ar crede cine-va că pismași și proștii au oare-care dreptate. În tot cazul, d. Champagne nu va putea fi supărat pe mine că urmez exemplul înțeleptesc al ginerului său.

— Pe toți dracii!... ai merita acum...

Patronul se ridică pe jumătate: era foarte furios: Bertin îl înfrunța ținându-i amândouă mâinile pe masă.

Intocmai ca doi boceși care vor să se bată, dînsul nu și vedeau de cât ochii plini de scântel, nu și auziau de cât resuflarea fluerătoare.

— Te dau afară, înțelegi? ești dat afară din serviciul meu!

— Și eu îți declar că nu mă mișc de lângă casa de bani până nu voi avea dreptul meu, o sută zece mii de franci.

Putea în sfârșit să vorbească stăpânului său ca om, de vreme ce era dat afară.

— Vreau dreptul meu, o sută zece mii de franci, câștigați gologan cu gologan și pe care am făcut prostia să i las aci.

— Dobitocule!

Cuvîntul acesta exprimat, ușura mai bine furia d-lui Champagne contra tuturor aceluia care i scontau scăpătarea.

Și era cât pe-aci să ridice mâna contra acelu om intrat băetându în serviciul lui și care i datora acea avere pe care i-o cerea acum cu atâta obraznicie.

Însă un glas rece, poruncitor, resună d'o dată alătura de dînsul.

— Cui îndrăznești să vorbești ast-fel Bertin?

Casierul se întoarse uimit; pe urmă se uită tremurând în fața celui ce vorbea, făcând o mare efort de amintire, de teamă să nu se nșele.

D. Champagne căzu îndărăt pe fotoliul de pe care se ridicase; era înghețat, fără nici un pic de putere; buzele lui vinete se mișcău ca într'o mare zăpăceală, neizbutind să pronunțe lămurit:

— Fiul meu!... Claudiu al meu!...

— Îți cer iertare, tată, că am intrat așa aci, fără să mă anunț; însă fiindcă am găsit pe toți amployații d-tale adunați la ușa ascultând prostiile d lui Bertin.

— D-le Claudiu, borborosi casierul, te asigur că...

— Tata ți-a dat un ordin; pleacă și vezi să ți stăpânești limba prin oraș.

Casierul care de o cam dată era dispus să se ia cu binișorul pe lângă Claudiu, crezând că a venit să scape din nou casa de comerț a bătrânului, auzind așa redeveni obraznic.

— De vreme ce ai ascultat și d-ta la ușa, trebuie să fi auzit că nu voi pleca d'aci până nu mi voi primi banii. Dacă n' ai venit aci de cât pentru ca să a daogî insolentele d-tale la ale tatălui d-ta, atunci...

«Căci cu toate că patronul își conduce afacerile în taină făcându-ne pe noi amployații să lucrăm ca niște mașini, totuși s' a aflat...

Claudiu își puse încetșor mâna pe umărul lui Bertin.

— Du-te d'aci, d-le, nu spui de cât prostii. Nimeni nu va pierde un gologan, nici d-ta nici marii comanditari. Vino peste un ceas, contul d-tale va fi făcut; și se va plăti înaintea tuturor...

— D-ta o să plătești?

— Eu.

— Dacă i așa se schimbă treaba; dacă iei d-ta direcțiunea casei, atunci nu mă vreau să mi retrag banii.

— Mă rog, ai voit să ți retragi, atâta e destul. Tatăl meu nu mă vrea să i țină și nici eu... Hai, ești!... N'am obicei să spun de două ori un lucru.

Bietul casier porni clătănându-se și trecu în casierie unde Claudiu îl urmă. Și și luă pălăria și umbrela și haina de lucru pe care n' o pusese încă în acea zi. Și de-ar fi fost lăsat liber, dînsul ar fi stat pe loc; îi părea foarte rău de prostia ce făcuse; însă Claudiu îl a lungă din ochi.

Ești împleticindu-se, murmurând printre dinți că toată vina era a d-lui viconte, că d. viconte îi băgase gâr-găuni în cap.

Claudiu, adresându-se cam cu asprime celor l'alți amployați, le zise:

— Nesocotința d-voastră de mai adineaora m'a mahnit și m'a mirat, d-lor. Fie-care să stea la locul său și să și caute de treabă dacă nu vrea să fie tratat ca acel biet prost, acel ingrat care datorează tot ce are, tatălui meu.

— Ai fi putut avea un pic de milă de dînsul, d-le Claudiu, zise nuul dintre cei mai bătrâni amployați care i știu de copil; i se spusese și lui oare-carl vorbe...

— Se poate, răspunde Claudiu; o să ved... mai târziu... Azi trebuie să dau un exemplu. Hai acum la lucru, d-lor. Și de va veni cine-va care să aibă treabă

cu casierul, să mă chemați pe mine.

Amployații se întoarseră fie-care la masa lui însă nu lucrară.

Trebuia neapărat să se comenteze sosirea neașteptată a lui Claudiu care schimba fața lucrurilor, risipia norii, făcea să renască speranța în inimile cele mai descurajate.

Ultima frază a lui Claudiu nu mai putea să lase nici o îndoială în această privință.

— Dacă cine-va va avea treabă cu casierul să mă chemați pe mine.

Și, după ce pronunțase vorbele astea, Claudiu se întoarse în cabinet și păși drăgăstos spre tatăl său, fără să arate nici o mândrie, stăpânindu și destul de bine emoțiunea.

Bătrânul comerciant stătea încă în fotoliu, prăpădit, nimic, zguduit din când în când de câte un fior; și lacrimii mari îi șiruiau pe obraji și dînsul nu le ștergea, ast-fel că i pica pe haină și pe cravată.

Ah! ce repede l'apărare, il resbunase fiul său! Cum mai pusese toate la locul lor numai din câte-va cuvinte!

— Claudiu!... Claudiu!... fiul meu frumos!...

Da, era frumos, un om în floare, în toată puterea forței și a tinereții, d'abia în ajunul maturității.

Până la aceste vorbe Claudiu rămase liniștit, stăpân pe sineși; însă chemarea asta drăgăstoasă îl mișcă până în adâncul sufletului.

— Tată!

Și se atarnă de gâtul bătrânului luptător în comerț care l strinse cu patimă la piept.

Și în curs de câte-va minute, nu și ziseră alt-ceva de cât:

— Scumpul meu fiu!... frumosul meu băiat!... Adoratul meu tată!

D. Champagne își uitase tot necazul contra fiului ce se prezintă atât de bun, gata să i iubească ca și mai înainte.

Claudiu nu și amintia de cât de bunătațile acelu tată cu care mai înainte de a se certa trăise ca și cu un camarad, de generozitatea ce i arătase în tot cursul vieții sale de flăcău, fără cea mai mică imputare de risipa banilor.

Voi să se desprindă din brațele tatălui său, pentru că i simțea pieptul în emoțiune.

— Nu, mititelule, să stai aci!... De ai ști ce bine mi e să te strâng în brațe...

Însă amployații bătuți în ușa spre a întreba despre oare-carl afaceri.

Și ceea ce miră tot atâta pe amployați cât și pe bătrânul patron fu faptul că Claudiu dete toate ordinele cu o desăvârșită siguranță ca și cum plecase din casa tatălui său numai d'o lună.

— Așa dar tu și amintești de toate? zise d. Champagne când se aflară iar singuri.

— Da, tată; și pe urmă acolo la Londra eu am stat mereu în curent cu afacerile tale.

— Ah! esclamă d. Champagne dând din cap, afacerile mele nu sunt de loc strălucite, dar de loc, sormanul meu Claudiu.

În ce chip simplu și natural își mărturisea acum doborîrea!... Nu știa însă simția că fiul acela face parte din sine însuși și, fără să se crează umilit, era gata să i spună tot, speculațiile nenorocite, sumele mari ce avea de plătit: exacta repetare a celor petrecute cu 23 de ani înainte, când fiul său îl scăpase cu ajutorul d-lui Ferguson.

Claudiu avu delicatetea să i cruțe de aceste mărturisiri.

— Cu adevărat, zise dînsul, nu ți-a mers de două ani încoace.

— În vreme ce tu dădeai mereu înainte.

— Acesta e jocul balanței, tată; însă ce i cu asta dacă o casă de comerț merge prost pe când sucursala ei e într'o stare din cele mai prospere.

— Ce spui? esclamă d. Champagne cu un glas înecat, sucursala ei?

Un moment, bătrânul fu ca înăbușit; atâta bunătațe îl zdrobia.

A se citi urmarea în «Universul Literar» de Dumineca viitoare.

UNIVERSUL LITERAR

— No. 20 —

Acet cupon se va țina și se va trimite împreună cu delegarea, în caz contrar nu se va publica numele delegatorului.

CASA DE SCHIMB

"MERCURUL ROMÂN"
MICHAEL EL. NACHMIAS

București, Str. Smârdan No. 15

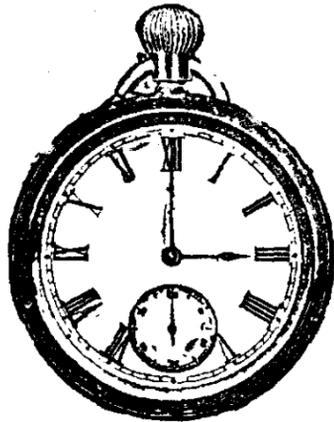
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, losuri permise române și străine, scontează rupoane și face ori-ce schimb de monezi.

Imprumuturi de bani pe depozite de efecte și losuri.

GRATIS ȘI FRANCO.—Ori-cine poate cere un număr de probă din ziarul nostru intitulat «Mercurul Român», care publică Cursul și listele de trageri la sorți ale tuturor bonurilor și losurilor române și străine și imediat se va trimite gratis și franco în toată țara.

A se adresa la casa de schimb Mercurul Român, București, Str. Smârdan No. 15.

Mare deposit de ceasornice

<NE MAI POMENT DE EFTIN>

Ceasornic de buzunar, denichel (remontoir)	5.60
Frumoase ceasornice de masă, cu deșteptător.	4.90 și 4.30
Frumoase ceasornice cu deșteptător cu piciorul și cutia cu reliefuri nichelate și aurite, frumoasă podoabă pentru masă, numai lei.	6.50
Un frumos ceasornic remontoar pentru bărbați, metal soarelui, frumos gravat și aurit cu aurul cel mai fin, mersul regulat garantat. Nicel o deosebire de un ceasornic de aur în valoare de lei 150, numai lei.	10.50
Același ceasornic împreună cu un frumos lanț aurit, numai lei.	11.50
Ceasornice de masă cu deșteptător, de lemn sculptat, înălțime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevărată podoabă pentru un salon. Nicel cu 40 lei nu se pot cumpăra în România asemenea ceasornice. Noi le vindem numai cu	15.50
Ceasornice de masă cu deșteptător, formă patrată de aluminiu și metal galben așa zise «Mercur», de o frumusețe și eleganță rară. La vindem cu prețul fabricat.	14.—
Ceasornice remontoir de nichel	9.—
Ceasornice remontoir cu 3 capace frumos gravate de metal soarelui aurite cu aur cel mai fin, pentru bărbați, care nu se poate deosebi de un ceasornic de aur veritabil	15.50
Același ceasornic cu un capac, pentru dame	17.—
Ceasornic de argint cu 2 capace frumos gravate și aurite cu aur cel mai fin, pentru dame. Nicel o deosebire cu un ceasornic care se vinde cu 150 lei.— Bucata numai	21.—
Ceasornic remontoir de metal oxidat cu un capac pentru bărbați	14.50
Același ceasornic pentru dame	16.50
Ceasornic remontoir de metal oxidat zugrăvit cu flor (noutate), pentru bărbați	16.50
Ceasornic remontoir de argint cu 2 capace frumos gravate, pentru bărbați	19.50
Același ceasornic cu un capac pentru dame lei 19 și cu două capace	20.—
Ceasornic de precisiune remontoir (obsor. Watch), superior anerei, de nichel oxidat și de metal alb extra, pentru bărbați	22.50
Frumoase ceasornice de metal oxidat (Calendar-encre) indicând orele, minutele, secunde, zilele, lunile, cât avem ale lunet și fazele lunare, bucată numai	32.—
Ceasornice remontoir (ancere) de aur fin garantat (14 carate) cu 2 capace frumos gravate pentru bărbat. Mersul regulat garantat, o adevărată ocazie, bucată numai	79.—
Ceasornice remontoir cu 3 capace de aur fin (14 carate garantat) foarte frumos gravate, forma cea mai nouă, pentru dame	65.—
Același ceasornic cu capace mai grele	79.—
Frumoase lanțuri de oțel pentru ceasornice, 70 bani.	
Același lanțuri aurite sau argintate	90 bani.
Alte lanțuri mai fine cu lei 1.20, 1.50 și 2 lei bucată.	

Unt-de-lemn Franțuzesc

calitate superioară, garantat curat de măsline, analizat de d-nu doctor Bernard, litru lei 2.75 și aceeași calitate în tinichea de 1 chilo și 150 de grame lei 2.85.— Calitate II curat, de măsline, în tinichele de 900 grame, lei 1.80.—De vânzare la administrația ziarului «Universul», strada Brezoianu II, București.

Orice tuse vindecată!!!

1 cutie Lei 2.95

4 cutii Lei 10.95

Persoanele care tușesc sau sufer de influență, astm, laringită, durere de gât, bronchiită, catar, inflamații intestinale, le stătuim a cumpăra renumitele

HAPURI DE CATRAMINA

— ale D-ruului BERTELLI —

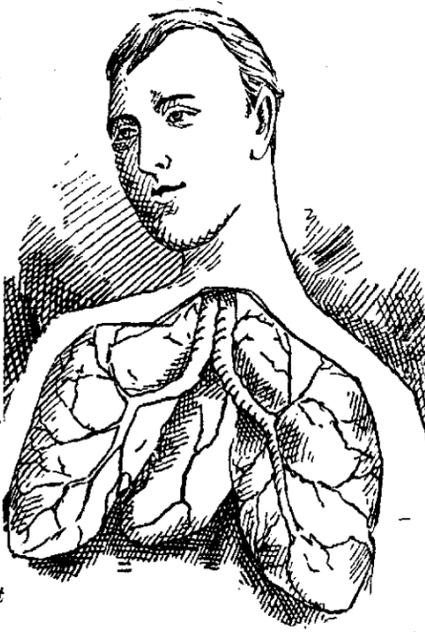
Premiate la 6 congrese medicale și aprobate de consiliul sanitar superior al României și al Italiei

Aceste hapuri vindecă în câteva zile orice tuse și toate boalele de mai sus.— Toate celebritățile medicale întrebunțează cu mare succes Hapurile de Catramina.

De vânzare la Drogheria Centrală M. Stoenescu, Str. Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezeu” Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară.

Se vinde cu 2 Lei și 95 bani cutia.— Patru cutii, cari se vând numai cu lei 10.95, sunt destule pentru o cură completă.

Toate cutiile ce nu vor avea pe din arară pecetea administr. ziarului «Universul» și pe dinăuntru o instrucție în românește, tot cu pecetea ziarului «Universul», se vor refuzaca falsifica te

AVIS PENTRU D-ii CONSTRUCTORII DE CASE ȘI PROPRIETARI

ATELIER DE ORNAMENTE DE IPSOS

IMPREGNAT ȘI DE CIMENT

IOSEF FAUST

DECORAȚIUNI DE FAȚADE ȘI ODĂI.

BUCUREȘCI

STR. BATERIILOR No. 25.

EFFECTUEAZĂ (CASA PROPRIE)

COMANDE ȘI DIN PROVINCIE PROMPT ȘI CU PREȚURI MODERATE.

PENTRU BOLNAVI DE PLĂMANI
CASA de SANATATE a D-ruului BREHMER

GOERBERSDORF, SILEȘIA

RECUNOSCUT de 40 de ani cu succese STRALUCITE

Medic-șef Dr. ACHTERMANN, elev al lui Brehmer

Prospecte ilustrate GRATIS prin Administrațiunea Casei de Sănătate

Cofetăria „La Inger”

— T. D. CREȚULESCU —

No. 47, Strada Carol I, No. 47

Prețuri reduse, eftin de tot!

Dulcețuri fine lucrate cu vanilie	Lei 1.60	kilo
Șerbeturi diferite, toate gusturile	1.60	«
Rom englezesc	1.50	litru
Rom Jamaică bun	2.40	«
Rom Ananas și vanilie	3.20	«
Rom St. Georges	4.—	«
Rom St. Helena	5.50	«
Pesmețior fin cu vanilie p. ceai	1.60	kilo
Pesmeț de Brașov	2.—	«
Biscuiți de migdale asort.	3.50	«

Licheruri: Ananas, Chartreuse, Piperment, Curaçao, Benedictine, Vanilie.

Licher Napoleon	2.80	litru
Alas Cumei veritabil	1.80	«
Cacao Suva a la vanilie	2.40	«
	3.50	«

— Mare deposit de SPIRT rafinat eftin —

Spirit dublu rafinat	Lei 1.80	litru
Spirit de mașină I-a calit. 100 cent.	1.80	«
Spirit de gustur și de vin.		

Rachiuri cu bune gusturi pentru menagiul casei de la 1 fr. litru.

Mastică de Hio veritabilă . . . Lei 3.— litru

Țuică bătrână de 6 ani . . . 1.20 «

Prăjituri proaspete în fie-care zi 10 bani bucată.

Bomboane proaspete cele mai fine Lei 3.50 kilo.

Șampanie fină franceză și Licheruri.

Toate mărfurile de cofetărie foarte eftine.

Pentru d-nii cafegii și comerșanți se fac reduceri din aceste prețuri recunoscute ca eftine.

Rog pe Onor. Public de a visita acest magazin și a se convinge.

Cu înaltă stimă T. D. CREȚULESCU.

MEDIC ȘI CHIRURG

Z. OTTO

Am onoare a anunța Onor. public și în special Onor. mea clientela că m'am mutat Calea Victoriei No. III (podul Mogosoaiei), unde dau consultații medicale pentru orice fel de boale de la 8—10 ore dimineața de la 2—4 ore după prânz și de la 6—8 ore seara. Tot odată îmi permit a atrage atenția suferinșilor că, cunoscând de aproape toate medicamentele reșosului dr. Drasch precum și metoda sa de tratament, pătimășii cari doresc a fi tratați după metoda demnului dr. Drasch, vor fi tratați astfel.

Boalele secrete la bărbați și femei sunt tratate cu succes sigur după metoda mea.

Tuberculoza (oftică, atac), la începutul ei, dacă nu va fi prea avansată, garantez completă vindecare; o mulțime de acte de mulțumiri stă la dispoziția bolnavilor.

26 (1)

Cură de Primă-vară

Cele d'intă săptămâni de primă-vară sunt de obicei timpul în care avem trebuință de un corectiv al funcțiunilor corporale adese-ori alterate prin viața de iarnă. Pentru acest scop.

MATTONI GIESHÜBLER

APA MINERALA

aprobată de Academia superioară de medicină din Paris este recomandată în special din partea medicilor.

Pentru cură de casă și anume și Cură anterioară a băilor: Karlsbad, Marienbad, Franzensbad și alte locuri de cură.

Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena

Coșulețe de orice mărime, foarte elegante, serviciul de mâncare, de voiajul coșulețe pentru aruncat hârtie, pentru pus pâine la masă și altele. — De vânzare la adm. ziarului «Universul», Str. Brezoianu No. 11, București.

CASA DE SCHIMB

Nachmias & Finkels

te și în noni palat Decia-România, strada Lip scani, în fața palatului băncii Naționale

Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, scontează cu sone și face ori-ce schimb de monezi.

Foarte important

Toate boalele de ficat, stomac și inimă se vindecă întrebunțându-se Hapurile vegetale indiane precum și Amar indian al d-ruului W. SIMON, preparate în marele stabiliment chimic al d-ruului Bertelli, din Milan. Aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia.

Afară că vindecă galbinarea, atacurile de venin, colica epatică, tumorile la ficat, inflamațiunea splinei, incuiarea de tranșii, disenteria, gastritele catarale, indigestiunile și nepoza de mâncare, durerile de stomac durerile de cap, boalele uterine, încetarea periodului, period puțin și întârziat, periodul cu durere, panglică, slăbirea vederii provenind din alterația sângelui și ficatului, nevrosele, palpitație de inimă și idropisia, Hapurile vegetale indiane și Amarul indian sunt și cel mai bun curător al sângelui otrăvit, în urma boalelor ficatului sau ale efectelor de microbi și miasma palustre (bătoase) Piliulele indiane costă lei 2.80 și Amarul Indian lei 3.

De vânzare la drogheria centrală Mihail Stoenescu, farmacist, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezeu”, Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.

Cutia adevăratelor Hapuri indiane și fiacoul cu Amar indian vor avea o instrucție în limba română și vor purta pecetea administrației ziarului «Universul». Toate aceste medicamente care nu vor avea instrucțiunea cu pecetea ziarului «Universul», se vor considera ca falsificate, prin urmare nu se poate garanta efectul lor.

Impotența Bărbatului și Sterilitatea femeii (Nepuința de a face copii), precum și slăbiciunea de memorie, slăbiciunea d'a vedea și d'a auzi, poluțiuni sau pierderi nocturne, flori albe la femei, boalele toate cari provin din prea mult abuz al plăcerilor, se vindecă de sigur întrebunțându-se GLOBULELE RECONSTITUANTE ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia, preparate în marele stabiliment chimic al d-ruului Bertelli, din Milan, considerate cu drept cuvânt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel mai reconstituant cunoscut până acum.

Un fiacoul cu instrucție costă lei 8.50.

De vânzare la Drogheria Centrală Mihail Stoenescu, farmacist, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezeu”, Victor Thüringer, calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.

Adevăratele fiacoune cu globule Taylor, vor fi înfășurate sub cămașă cu o instrucție în românește, stampilată cu pecetea administrației ziarului «Universul».

Toate boalele secrete

LA BĂRBAȚI ȘI FEMEII

— vindecate în câteva zile —

Un medicament declarat de toți marii medici din lume ca cel mai bun în vindecarea a ori-ce fel de boale secrete la bărbați și femei, și care nu produce greață, nu strică pofta de mâncare și nu are nici un gust rău, este Extractul de Copalivină și Pariglină al d-ruului Thorn, din Londra, aprobat de consiliile sanitare superioare d'n România și Italia, și preparat în marele stabiliment chimic al d-ruului Bertelli din Milan.

Acest extract vindecă în 36 ore sculamente noi și în câteva zile cele mai vechi și mai rare boale la bărbați și femei, precum: Blenoragie, fluorele albe, boalele uretrale și uretrine, restrângerile uretrei, durerile de spate și de rinichi, iritațiile uretrei, ale bășicilor, ale uterului, catarul bășicilor, boala de piatră, erupțiunile scorbutice, oprirea și nestăpânirea urinei, etc.

Intrebunțarea este lesnicioasă și se poate ține în cel mai mare secret.

Expedierea se face cu cea mai mare discrețiune. — Un vas cu instrucțiune în românește costă 6 lei 50 bani.

De vânzare la drogheria Centrală Mihail Stoenescu, farmacist, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezeu”, Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.

Toate borcanele ce nu vor avea pe dinăuntru pecetea administrației ziarului «Universul» și pe d'inauntru o instrucțiune în românește tot cu pecetea ziarului «Universul», se vor refuza ca falsificate.

Apa de Genova la expozițiile naționale și internaționale. Doné sau trei picături din aceeași minunată apă, turnate pe o batistă, dau un miros foarte plăcut și foarte suav. Cu opt sau zece picături într-o jumătate pahar de apă, spălându-se gura, risipește mirosul urit, curăță dinții și întărește gingiile. Cu două lingurițe în doné pahare de apă, spălându-se cine-va de doné ori pe zi, întărește vederea, conservă, întărește și reînfloră esențială cărnurile și curăță pielea, face să dispară bubele accidentale și ori-ce pete precum și încreșturile feței. Pentru băi, o sticlă din această apă întărește corpul, face să dispară ardoarea și ariditatea pielii, mâncărimea, distruge ori-ce urât miros al nădușelii și produce o stare de bine neexplicabilă. Fiacoul mic lei 1.60; micul lei 2.65 și mare lei 5.—De vânzare la adm. ziarului «Universul», Str. Brezoianu No. 11, București și la depozitele de ziare din Craiova, Iași Brăila și la Galați.

Luminări de stearină

Calitate superioară, 540 grame, 5 și 6 la un pachet, lei 1.40.— Calitate extra, 540 grame, 5 și 6 la pachet, lei 1.20.— Calitate prima, 540 grame, 5 și 6 la pachet, lei 1.15.— Calitate prima, 500 grame, lei 1.05 și luminări pentru birjari, 8 la un pachet, la 11.05.—De vânzare la adm. ziarului «Universul», Str. Brezoianu No. 11, București.